

ऐकीय adj. von ऐक gaṇa गङ्गादि zu P. 4, 2, 138.

ऐक्य (von ऐक) 1) m. patron. von ऐक gaṇa गङ्गादि zu P. 4, 1, 105. — 2) n. Einheit, das Einssein MBh. 2, 137. Ragh. 10, 83. Bālab. 7. Dev. 2, 10. उल्लेखैक्ये der Buchstaben उ und ल H. 258, Sch. Vor. 6, 1. — 3) n. aggregate; the product of the length and depth of the portions or little excavations differing in depth Colebr. Alg. 312.

ऐक्यवै (von इन्तु) 1) adj. f. ई aus Zuckerrohr gemacht, dazu gehörig gaṇa वित्त्वादि zu P. 4, 3, 136. ऐक्यवी त्रिश्वी TS. 6, 2, 4, 5. ऐक्यवै मध्यम् Cit. bei Kull. zu M. 11, 95. मूलमैक्यम् AK. 2, 9, 110. — 2) n. Zucker Suçr. 1, 331, 3.

ऐक्यव्यै (wie eben) adj. = ऐक्यव्यै Çat. Br. 3, 6, 3, 10. 4, 1, 18. Kāty. Çr. 8, 1, 14.

ऐक्यक (wie eben) 1) adj. a) proparox. für das Zuckerrohr gut gaṇa गुडादि zu P. 4, 4, 103. — b) oxyt. Zuckerrohr tragend gaṇa वंशादि zu P. 5, 1, 50. — 2) m. pl. Bewohner von Ikshukijā gaṇa वित्त्वादि zu P. 6, 4, 153.

ऐक्यभारिक (von इन्तु + भार) adj. eine Last Zuckerrohr tragend gaṇa वंशादि zu P. 5, 1, 50.

ऐक्यवाक P. 6, 4, 174. 1) oxyt. adj. f. ई dem Ikshvāku gehörig u. s. w. P. 4, 2, 132, Sch. (wo fälschlich ऐक्यवाक). 104, Vārtt. 35, Sch. — 2) proparox. ein Nachkomme des Ikshvāku P. 4, 1, 168, Sch. so heisst Purukutsa Çat. Br. 13, 3, 4, 9. Daçaratha R. 2, 36, 1. f. ऐक्यवाकी MBh. 1, 3719. Hariv. 1996.

ऐक्यकु ungrammatische Form für ऐक्यक; so heisst Triçāṅku MBh. 12, 1023. 13, 189. Rāma R. 1, 26, 12.

ऐकुदं adj. von der Pflanze इकुद herrührend R. 2, 103, 29. Suçr. 1, 214, 7. 2, 14, 2. n. (näml. Fahl) die Frucht des इकुद gaṇa म्लानादि zu P. 4, 3, 164. AK. 2, 4, 1, 18.

ऐक्कि (von इक्कि) adj. P. 1, 1, 1, Sch. der Wahl anheimgestellt: विक्कल्पो व्यवस्थितो न वैक्किः Dā. 109, 9.

ऐस्यै patron. von ऐसि gaṇa कुर्वादि zu P. 4, 1, 151.

ऐसै (von इडा) 1) adj. a) Labung —, Stärkung enthaltend VS. 13, 7. — b) das Wort इडा enthaltend gaṇa विमुक्तादि zu P. 5, 2, 61. Als n. N. eines Sāman VS. 13, 57. — 2) m. der Sohn der Idā; so heisst Purūras RV. 10, 93, 18. Çat. Br. 11, 1, 5, 1. Vgl. ऐल.

ऐसकै 1) adj. f. ई vom Thiere ऐसक herrührend: श्वैसकीवर्णाः Çat. Br. 2, 3, 2, 15. Kāty. Çr. 5, 3, 7. — 2) m. ein best. Thier aus dem Schafgeschlecht (also = ऐसक): त्रयो व वाव पशवो ऽमेध्या इवराह ऐसकः श्वा Çat. Br. 12, 4, 4, 4.

ऐसुद् s. Ind. St. 2, 47.

ऐसुविड m. ein Bein. Kuvera's AK. 1, 1, 1, 65, Sch. Rāga-Tar. 4, 9. Bhāg. P. 4, 12, 9. N. pr. eines Sohnes von Daçaratha 9, 9, 41. Auch ऐसुविल; vgl. ऐलविल.

ऐसुक n. = ऐसुक H. 1003.

ऐस्यै adj. f. ई von der schwarzen Antilope (ऐस्यै) herrührend P. 4, 3, 159, Sch. AK. 2, 3, 8. मोस Jāg. 1, 258.

ऐस्यैक adj. schwarze Antilopen (ऐस्यै) jagend ÇKDr.

ऐस्यैपचर्न adj. (f. ई) von ऐस्यैपचर्न Siddh. K. zu P. 1, 1, 75.

ऐस्यै 1) adj. von einer schwarzen Antilopenkuh (ऐस्यै) herrührend P. 4, 3, 159. AK. 2, 3, 8. H. an. 3, 483. अजिन Âçv. Grh. 1, 19. Çāṅkh. Grh. 2, 1. Kauç. 57. R. 2, 56, 18, 21. Suçr. 1, 59, 2. 2, 226, 4. Bhāg. P. 5, 7, 12. 9, 15, 29. Davon ein gleichlaut. adj. in der Bed. herrührend von Etwas, das von einer schwarzen Antilopenkuh herrührt, P. 4, 3, 155, Sch. — 2) m. = ऐस्यै schwarze Antilope Draup. 4, 15. — 3) n. eine bes. Art coitus H. an. 3, 484.

ऐस्यैनेय m. pl. N. einer Schule Ind. St. 1, 68, N. Vgl. aber 3, 237. 258. ऐस्यैदाम्य n. nom. abstr. von ऐस्यैदाम्य diese Eigenthümlichkeit habend Çāṅk. zu Kāṇḍ. Up. 6, 8, 7.

ऐस्यैर von इतर (चतुर्वर्षेषु) gaṇa संकलादि zu P. 4, 2, 75.

ऐस्यैर्यै patron. von इतर gaṇa श्रुधादि zu P. 4, 1, 123. metron. von इतरा Sā. in der Einl. zum Air. Ba. मरिदास ऐस्यैर्यै: Kāṇḍ. Up. 3, 16, 7. empfängt die Offenbarung des nach ihm benannten Bāṛmaṇa und Āraṇjaka (धारण्यकत्रतर्पणं ब्राह्मणम्) Sā. a. a. O. Davon ein gleichlaut. adj. von Aitareja herrührend: इत्यैतरेये द्वितीये धारण्यके चतुर्थी ऽध्यायः Air. Up. 3, 14 in der Unterschr. Vgl. Ind. St. 1, 389.

ऐस्यैर्यैक (von ऐस्यैर्यै) n. (näml. ब्राह्मण), Titel eines aus 40 Adhājā, welche in 8 Paṅkikā abgetheilt sind, bestehenden Buches. Vgl. Ind. St. 1, 106. 107.

ऐस्यैर्यैन् (wie eben) m. Anhänger des Aitareja, Leser des Air. Ba. Âçv. Çr. 1, 3, 3, 6. 10, 1. Ind. St. 1, 44.

ऐस्यैर्यैयनिषद् (ऐ + उ) f. Name einer Upanishad, welche einen Theil des Aitareja Āraṇjaka bildet, Weber, Lit. 47.

ऐस्यै m. N. pr. eines Muni aus dem Geschlechte der Aurva (Bhrgu), von welchem der ऐस्यैप्रस्ताप herrührt; dieser bildet einen Bestandtheil der Kuntāpa-Lieder des AV. und wird mit diesen in der zum RV. gehörigen Liturgie gebraucht. Air. Ba. 6, 33. Der Name wird auch ऐस्यै geschrieben Çāṅkh. Ba. 30, 5. Çr. 12, 17. Seine Nachkommen heissen ऐस्यैतशायन Air. Ba. a. a. O. — Vgl. ऐस्यैतशायन.

ऐस्यैतशायनै patron. von ऐस्यैतशायन gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99. 3, 2, 106, Sch. खैरैतशायन 6, 1, 88, Sch.

ऐस्यैतशायनै patron. von ऐस्यैतशायन gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99. N. eines Lehrers, der bei Ālimini 3, 2, 41. 4, 24. 6, 1, 8 citirt wird. — Vgl. u. ऐस्यै.

ऐस्यैतशायनैक (von ऐस्यैतशायन) 1) adj. auf eine alte Legende zurückgehend: ऐस्यैतशायनैक कथा Sā. bei Rosen zu RV. 1, 6, 5. ऐस्यैतशायनैकान्युपाख्यानानि Prab. 91, 7. — 2) m. oxyt. Erzähler oder Kenner von Legenden P. 4, 2, 60, Vārtt. 3. Nir. 2, 16. 12, 1.

ऐस्यैतशायनैक्य (von ऐस्यैतशायनैक, s. u. ऐस्यैतशायनैक) n. mündliche Ueberlieferung P. 5, 4, 23. gaṇa चतुर्वर्षादि zu 5, 1, 124, Vārtt. 1. AK. 2, 7, 12. H. 260. स्मृतिः प्रत्यक्षमैतशायनैक्यमनुमानश्चतुष्टयम् Taitt. Ār. 1, 2, 4. Z. d. d. ra. G. 7, 311. ऐस्यैतशायनैक्यमनुमानं च प्रत्यक्षमपि चागमम् । ये हि सम्यक्परीक्षिते कुतस्तेषामनुविद्धा ॥ R. 5, 87, 23. Colebr. Misc. Ess. I, 403.

ऐस्यैतशायनैक्य (von ऐस्यैतशायनैक्य + युग) adj. zu diesem Anspann geeignet gaṇa प्रतिसनादि zu P. 4, 4, 99.

ऐस्यैतशायनैक्य f. oder ऐस्यैतशायनैक्य m. oder ऐस्यैतशायनैक्य f. (von ऐस्यैतशायनैक्य mit श्वा) das Flammen, die Flamme: ऐस्यैतशायनैक्य यामन्मरुतस्तुविषयो युधेयं शक्रास्तविषाणि कर्तन RV. 1, 166, 1.